

РЕШЕНИЕ

№ 6352

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7083** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 28.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 20092/2019г. е отменено Наказателно постановление № 481227-F525894/12.12.2019г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1720,41 лева за нарушение на чл.124, ал.5 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. чл.182, ал.1 ЗДДС и имуществена санкция в размер на 1349,83 лева за нарушение на чл.124, ал.5 ЗДДС вр. чл.182, ал.1 ЗДДС.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и вместо това да бъде потвърденото спорното НП като законосъобразно издадено. Твърди се на първо място, че неправилно съдът приел липсата на правилно определена дата на извършване на нарушението. Сочи, че се касае за деяние, осъществено под формата на бездействие при регламентирано в закона задължение за действие и то обвързано с конкретен срок. Оспорват се и изводите за приложимост към санкционираните нарушения на разпоредбата на чл.28

ЗАНН. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. С писмена молба се претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът по касационното оспорване, в писмен отговор по касационната жалба оспорва нейната основателност. В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 23.10.2019г. в Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП – С. била извършена проверка, при която се установило, че от санкционираното дружество в дневника за покупки не са включени две кредитни известия за данъчния период, през който са издадени: първото от месец януари 2018г. под № [ЕГН]/12.01.2018г. относно осъществена доставка с данъчна основа в размер на (-) 8602.03 и ДДС в размер на (-) 1720.41 лева, а второто от месец април 2018г. под № [ЕГН]/27.04.2018г. относно осъществена доставка с данъчна основа в размер на (-) 6749.14 и ДДС в размер на (-) 1349.83 лева.

В хода на иницирираната проверка се установило, че двете кредитни известия са били отразени в дневника за покупки на дружеството и в справка-декларация за ДДС за месец август 2019г., като първото кредитно известие е отразено с 19 месеца закъснение, а второто – със 16 месеца закъснение, като по този начин дружеството е ползвало данъчен кредит, който към съответните периоди по двете кредитни известия не са били приспаднати с двата ДДС в размер на 1720.41 лева и 1349.83 лева.

В тази връзка по първото кредитно известие – на 07.02.2018г., а по второто кредитно известие – на 09.05.2018г. са били подадени две справки – декларации за ДДС за м.01.2018 г. и м.04.2018 г. с № 29001030561/07.02.2018 г. и с № 29001034137/09.05.2018 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът обоснова извод за незаконосъобразност на НП тъй като в него не е посочена коректно датата на извършване на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл.115, ал.3 ЗДДС при увеличение на данъчната основа се издава дебитно известие, а при намаление на данъчната основа или при разваляне на доставки - кредитно известие. Регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него данъчни документи в дневника за покупки най-късно до дванадесетия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период по чл.72, ал.1 – чл.124, ал.4 ЗДДС. Според ал.5 на с.р. независимо от ал.4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон.

Съгласно чл.125, ал.1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 /в т.ч.

дневника на покупките/, с изключение на случаите по чл.159б. според ал.3 на с.р. заедно със справка-декларацията по ал.1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл.124 за съответния данъчен период. Декларациите по ал.1 и 2 и отчетните регистри по ал.3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

В настоящия случай отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение по чл.124, ал.5 ЗДДС за това, че не е отразило получените от него кредитни известия № [ЕГН]/12.01.2018г. и № [ЕГН]/27.04.2018г. в дневника за покупки за съответния период. Няма спор, че това се е случило чак през м.август 2019г.

На 07.02.2018г. обаче от дружеството е подадена справка-декларация по ЗДДС за м.януари 2018г. ведно с регистрите по чл.124 ЗДДС без да е отразено кредитно известие № [ЕГН]/12.01.2018г., а на 09.05.2018г. е подадена справка-декларация по ЗДДС, ведно с регистрите по чл.124 ЗДДС за данъчния период м.април 2018г., без да е отразено кредитно известие № [ЕГН]/27.04.2018г. Предвид обстоятелството, че не е извършена корекция след подаването на декларациите в съответствие с разпоредбата на чл.126 ЗДДС, правилно АНО е приел за дата на извършване на нарушението датата на подаване на справката-декларация и регистрите, съответно 07.02.2018г. и 09.05.2018г.

Не се споделят и изводите за маловажност на нарушенията. Те не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните за този вид. Не са налице и смекчаващи отговорността обстоятелства. За такова не може да бъде възприето отразяването в дневника за покупките на процесните кредитни известия чак през м.август 2019г.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на спора на касатора следва да бъдат присъдени разноски за двете съдебни инстанции в общ размер на 160 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав по НАХД № 20092/2019г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 481227-F525894/12.12.2019г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1720,41 лева за нарушение на чл.124, ал.5 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. чл.182, ал.1 ЗДДС и имуществена санкция в размер на 1349,83 лева за нарушение на чл.124, ал.5 ЗДДС вр. чл.182, ал.1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

